

Lhenice v Ottově encyklopedii

„Myšlénkou vydati velký naučný slovník zanášel jsem se již ode dávna...“

Jan Otto, Praha 1908

Osmdvacet svazků Ottova Slovníku naučného patří k základním kamenům české encyklopedistiky. Však jsou také dodnes hojně využívaným informačním pramenem. Vycházely v letech 1888-1909. Přestože úroveň všeobecného poznání od doby vydání díla samozřejmě značně pokročila, rádi se k němu vracíme do kapitol s historickým místopisem, nebo do řady dávno zapomenutých biografí. Zvláště proto, že někteří rodáci ze Lhenicka tu mají svůj tiskový sloupek se životopisem, jako např. důlní manažer a rytíř Řádu Železné koruny Jan Mayer (1839 - 1917). O něm jsme už psali ve třetím čísle Lhenického zpravodaje v březnu 2003. Redakce 15. dílu Ottova slovníku samozřejmě pamatovala i na heslo pro samotné městečko.

Lhenice, Elhenice, městečko v Čechách při malém potoce v hejtmanství prachatickém, okrese netolickém; má 198 domů, 1422 obyvatel českých, 2 německé (1890), farní kostel sv. Jakuba Většího, pětitřídní školu, radnici, poštu, četnickou stanici, občanskou záložnu, 2 mlýny, 2 výroční trhy. Samoty Brusná, Požár, Roháč. Lhenice bývaly zbožím kláštera zlatokorunského, r. 1420 uchwátily je pro sebe Oldřich z Rožmberka. Císař Sigmund zastavil je (1437) obci tábořské, již od královské komory zabrány a prodány opět Rožmberkům, kteří potvrdili městečku svobody. R. 1600 daroval Lhenice Petr Vok z Rožmberka Martinovi Grejnérovi z Veverří. Ten vystavěl zde zámek a po krátkém držení odevzdal L. opět Petrovi. Po bitvě bělohorské dostaly se L. pánům z Eggenberka, po nichž následovali Schwarzenberkové. Císař Ferdinand I. povýšil (1544) L. na městečko, přičemž obdrželo znak: v modrém štítě stříbrná městská zeď se stínkami, na níž se spatřuje jabloňový štěp s ovocem přirozené barvy. R. 1740 nynější kostel zvětšen.

První nakladatel české vědecké literatury Jan Otto se narodil 8. 11. 1841 v Příbyslavi, v rodině městského lékaře. Zemřel v Praze ve věku 75 let dne 29. 5. 1916. Koncem letošního května tedy uplyne devadesáté výročí jeho prohraného boje s cukrovkou. Encyklopedické dílo si pak znovu v LZ osvěžíme informacemi o dalších zajímavých osobnostech Lhenicka, jejichž památku právě Jan Otto se svými redaktory ve slovníku trvale zakotvil.

Miloslav Trnka

Pramen:

Ottův Slovník naučný, ilustrovaná encyklopaedie všeobecných vědomostí.

Patnáctý díl (Krajčij-Ligustrum), se 12 přílohami a 167 vyobrazeními v textu. 1066 stran, ilustrace, mapy.

Majitel, vydavatel a nakladatel J. OTTO v Praze, Karlovo náměstí číslo 34. Filiálka ve Vídni, Gluckg. 3.

Praha 1900.